MEDEDELINGEN

HEEMKRING OKEGEM

35ste jaargang , 2010, nr. 4
VERSCHIJNT DRIEMAANDELIJKS
Afgiftekantoor Ninove 1
4de trimester

Oost-Vlaanderen
Centrale Bibliotheek

BESTUURSLEDEN

Voorzitter: Herman Van Isterdael, Idevoordelaan 27, Okegem (054/32.23.02)
Secretaris: Patrick Praet, Kievitlaan 25, Ninove (054/32.71.58)
Penningmeester: André Segers, Bievegemstraat 18, Roosdaal (054/33.65.68)
Bestuursleden:
Jozef Van der Speeten, Guldenboom 12, Okegem (054/33.55.75)
Godelieve De Deyn, Kouterbaan 34, Okegem (054/33.48.70)
Herman Brantegem, Hazeleerstraat 24, Okegem (053/68.04.51)
Ere-penningmeester
Suzanne Van der Speeten

Uitgegeven met de steun van het stadsbestuur van Ninove (75 euro).

Verantwoordelijke uitgever: Herman Van Isterdael, Idevoordelaan 27, 9400 Okegem-Ninove

Elke auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn artikel.
Een jaarabonnement op Mededelingen Heemkring Okegem kost amper 4 Euro. Erelid wordt men vanaf 6 Euro. Lid worden kan door de som te storten op rekeningnummer **850-8193434-36** van Heemkring Okegem.

Voorzijde: Kerk Okegem ca. 1620

Van katholieke straatfanfare naar moderne muziekharmonie

De historiek van *Eendracht is Macht* (1945-2010)

Patrick Praet

Op 25 juli 2010 vierde de harmonie Eendracht is Macht haar honderdste verjaardag. Voor de muziekmaatschappij zorgde de viering van een jubileum steeds voor kopbrekens. Want eigenlijk hanteerde ze twee stichtingsdata: het ontstaan van de Katholieke Fanfaren Eendracht is Macht in 1910 en de oprichting van de gelijknamige vzw in 1923. Afhankelijk van het jaartal dat men als stichtingsdatum aannam, gaf dit de voorbije decennia aanleiding tot meerdere jubilea. De viering van dit jaar kan terecht als het echte eeuwfeest beschouwd worden.

De huidige harmonie is om meer dan één reden bijzonder. Op de eerste plaats is zij de oudste vereniging van Okegem. Met haar vele uitstappen in de buurgemeenten gaf zij kleur aan het beeld van Okegem in de streek. Maar vooral heeft zij het dorp zelf ontelbare keren in een feeststemming gebracht. Geen kermis, processie, wijkfeest of herdenking ging voorbij of Eendracht is Macht was van de partij. Met haar muziek creëerde ze een verbondenheid onder de bewoners, noem het desnoods een dorpsgevoel... Voor de Heemkring is dit een voldoende reden om een bijdrage te wijden aan de historiek van de fanfare/harmonie[1].

[1] De historiek van de fanfare kwam reeds beknopt aan bod in de *Mededelingen*. Zie: B. VAN VAERENBERGH en L. VERNAILLEN, De *fanfare "Eendracht is Macht" Okegem*, in *Mededelingen Heemkring Okegem*, 7, nr. 2, 1982, blz. 53-62.

De draad heropgenomen

Tijdens de Tweede Wereldoorlog was in het land de werking van de meeste fanfares stilgevallen. Vele mannen waren immers onder de wapens geroepen, zaten krijgsgevangen of waren verplicht tewerkgesteld. Door de moeilijke oorlogsomstandigheden stond er overigens bij de andere muzikanten het hoofd niet naar om naar repetities te komen. Bij de bevrijding vonden verscheidene fanfares de moed niet meer om opnieuw van start te gaan. Vòór de oorlog hadden de meeste muziekmaatschappijen zich immers politiek geprofileerd. Een niet gering aantal had zich geassocieerd met het Vlaamsnationalisme dat tijdens de oorlog in de collaboratie ging. De naoorlogse repressie maakte voor deze fanfares een heropstart onmogelijk. Dit was het geval met *Hou ende trou* uit Aspelare, *Onder ons voor ons volk* uit Denderwindeke, *Vrank en Vrij* uit Meerbeke[2]. Ook de daensistische *Volksfanfaren* van Okegem zette tijdens de oorlog haar werking definitief stop[3].

Anders liep het met de *Katholieke Fanfaren Eendracht is Macht*... Ook zij was niet ongeschonden uit de oorlog gekomen. Gedurende meer dan vier jaar hadden de mannen niet meer samen gemusiceerd en daarbij was een deel van het materiaal na de doortocht van de Engelse soldaten in 1940 vernield[4]. Zo goed als zeker werd de draad opnieuw opgenomen in 1945[5]. Alhoewel vrij veel muzikanten niet meer terugkeerden, bleef het vooroorlogse bestuur in grote lijnen intact: Firmin Buydens en Achiel Van den Spiegel bleven respectievelijk voorzitter en ondervoorzitter,

---

[2] D. LAMARCQ, *Honderdvijftig jaar Wandelconcerten te Ninove*, Ninove, 1985, blz. 6.

[3] J. VAN DER SPEETEN, *Historiek van Volksfanfaren*, in *Mededelingen Heemkring Okegem*, 7, nr. 2, 1982, blz. 63-75.

[4] ARCHIEF EENDRACHT IS MACHT, bundel oorlogsschade.

[5] We baseren ons hiervoor op een ongedateerd en anoniem krantenartikel ('Eendracht is Macht' van Okegem in feest, vermoedelijk uit *De Denderklok*, najaar 1945?). Dit wordt bevestigd door Frans Van De Perre die op dit ogenblik de laatste muzikant uit deze periode is (interview van 5 november 2010).

Urbain Van Driessche nam opnieuw het dirigeerstokje in de hand en Cyriel Jacobs nam de eerste lessen notenleer voor zijn rekening. Ook gemeentesecretaris Georges Van Damme was in deze periode een van de drijvende krachten. Deze doorzetters aarzelden niet om jonge mannen aan te spreken om zich bij de fanfare te voegen. In deze periode kwamen nog enkele gemotiveerde kerels bij de fanfare: de broers Edmond, Gerard en Frans Van Nerom, Roger en Etienne De Dier, Paul, Marcel, Leo en Piet Vernaillen, Frans Vernaillen, Celestin en Pieter De Boitselier, Victor en Herman Nuyts, Willy Van Snick, Alfons De Smet, August Van Vaerenbergh,...[6]

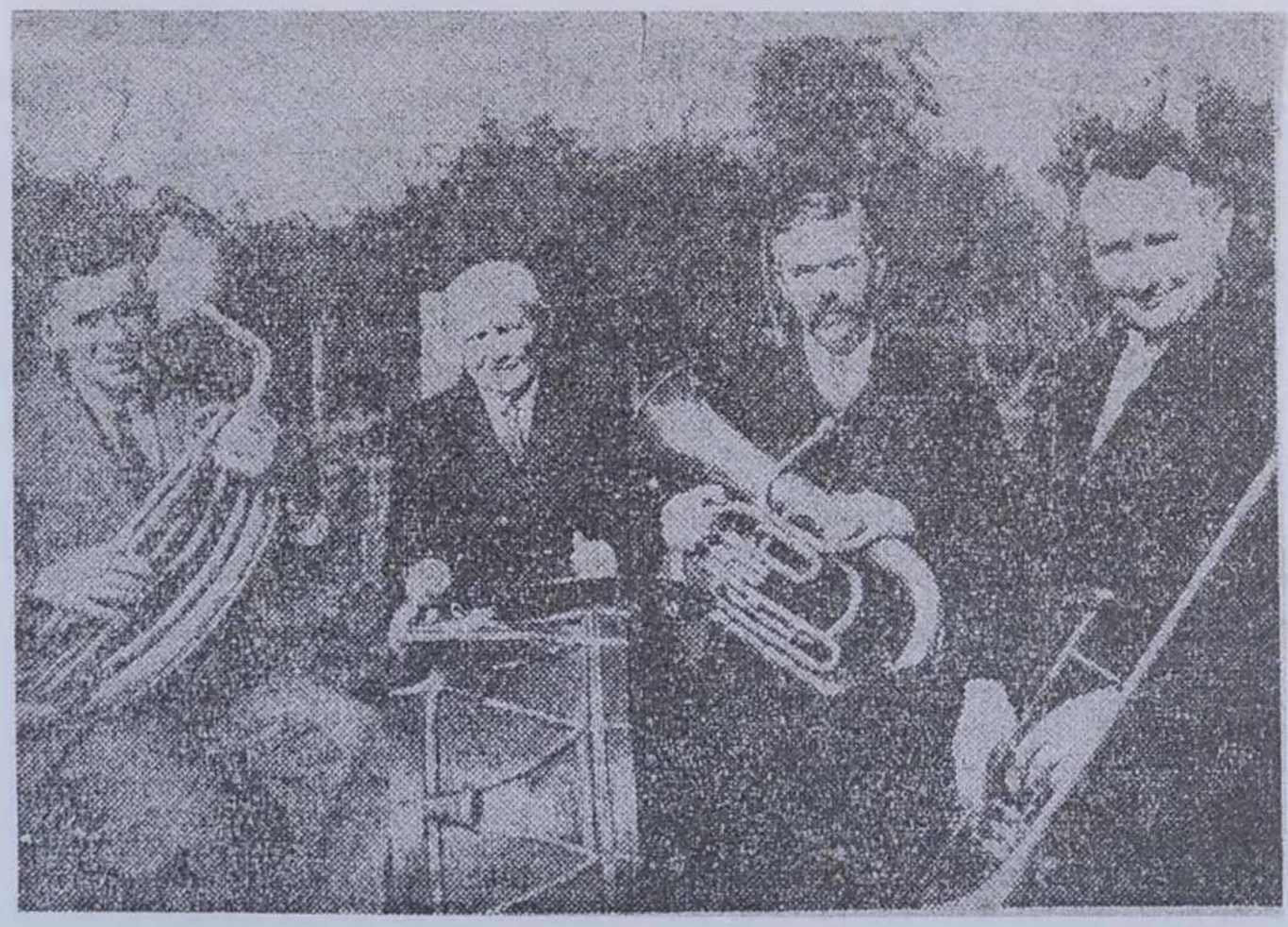

Van links naar rechts de jubilarissen Georges Van Damme, Aloïs Van De Perre, Emiel Baeyens en Benoit Van Vaerenbergh (ongedateerd en anoniem artikel uit het archief van de harmonie)

[6] B. VAN VAERENBERGH en L. VERNAILLEN, *art. cit.*

Eén van hen was ook Frans Van de Perre uit de Hazeleerstraat. Frans, die als jonge kerel een virtuoos was met de mondharmonica, herinnerde zich nog goed de ijver van het toenmalige bestuur. Zo liet hij zich in 1945 overhalen door Cyriel Jacobs en Georges Van Damme om zich bij de fanfare aan te sluiten[7].

De reconstructie van de geschiedenis van de fanfare is voor de periode 1945-60 niet zo evident. Het bronnenmateriaal is schaars en de meeste tijdgenoten kunnen het niet meer navertellen... In elk geval staat vast dat men in 1945-46 met ongeveer een 20-tal jonge mannen opnieuw van start ging[8]. Uit de achteraf geconstrueerde ledenlijsten van Benoit Van Vaerenbergh mogen we toch afleiden dat dit aantal vanaf ca. 1950 aangroeide tot een 40-tal spelende leden, dus bijna hetzelfde niveau van vóór de oorlog[9]. Een van de eerste uitstappen was de viering van vier muzikanten die 35 jaar onafgebroken lid waren van de vereniging (Georges Van Damme, Aloïs Van De Perre, Emiel Baeyens en Benoit Van Vaerenbergh): 'Om vijf uur werden met muziek aan 't hoofd, de jubilarissen aan hun woning afgehaald en na een uitstap in de gemeente naar de 'Katholieke zaal' geleid, waar werd overgegaan tot de viering'[10].

De werking van de fanfare bleef in deze periode ongeveer hetzelfde als vóór de oorlog. Dat betekende dat men bij feestelijke gebeurtenissen (kermissen, processies, inhaling van een nieuwe pastoor of burgemeester,...) door het dorp marcheerde. Ook

---

[7] *Imago*, 1, nr. 3, oktober 1990, blz. 9.

[8] ARCHIEF EENDRACHT IS MACHT, geciteerd artikel uit *De Denderklok* (?): *'Voor den oorlog telde de maatschappij ongeveer vijftig spelende leden, doch door de oorlogsomstandigheden daalde dit cijfer tot twintig. Voorzitter Buydens verklaarde dat hij den bloei zijner maatschappij opnieuw tot een hoog peil zou weten te brengen en dat muziekmeester Urbain Van den* (sic) *Driessche reeds nieuwe elementen aan het opleiden is'.*

[9] ARCHIEF EENDRACHT IS MACHT, ledenlijsten van Benoit Van Vaerenbergh.

[10] Anoniem krantenartikel.

waren er regelmatig uitwisselingen met de fanfares van de omliggende gemeenten. *Eendracht is Macht ging* spelen in Ninove, Iddergem, Pamel, Denderhoutem, Denderleeuw, Meerbeke, Waarbeke (in de dierentuin van pastoor De Wolf),... en de fanfares van deze gemeenten werden dan ook in Okegem uitgenodigd. Verder spreken de schaarse gegevens uit de jaren 1950 occasioneel over een ledenfeest en een tombola.

De fanfare tijdens de jaren 1950 (foto: Guy Neukermans)

Dorpsamusement

De fanfare bleef op de eerste plaats een vriendenclub. Elke gelegenheid werd aangegrepen om met 'het muziek' naar buiten te komen. In 1949 bracht men een serenade aan Robert Van Nerom bij zijn terugkeer uit Belgisch Congo[11]. Tot het midden van de jaren 1950 werden de muzikanten elke 1ste mei door Firmin Buydens uitgenodigd om bij hem thuis een serenade ten beste te

[11] *Imago*, juni 1991, blz. 6.

geven. Deze voorbeelden illustreren een belangrijk actiedomein van de fanfare. Zij vormde immers een kameraadschappelijke groep die geen gelegenheid liet voorbij gaan om bepaalde momenten (jubilea, huwelijken, verjaardagen,... van de leden) muzikaal te vieren. De wekelijkse repetities vormden hierbij een even belangrijk moment als de uitstappen door het dorp of de serenades. Deze repetities vonden in de naoorlogse periode plaats op zondagvoormiddag (voor de beginnende muzikanten) en op dinsdagavond (voor de ervaren rotten).

Veel fanfareleden kijken nog met nostalgie terug naar deze periode toen men tussen pot en pint repeteerde aan houten pupiters. Samen musiceren versterkt niet alleen de vriendschapsbanden, het zorgt ook voor amusement. De aard van de muziek leende er zich natuurlijk toe; het repertoire bestond vooral uit marsmuziek die aanleunde bij de Duitse en Oostenrijkse operettewereld. Vaste nummers waren steevast *Alte Kameraden* en *Wien bleibt Wien*, nummers die zeer geschikt waren om de sfeer er in te brengen. De repetities en de uitstappen waren immers momenten waarop mannen onder elkaar konden zijn, niet alleen om te musiceren maar ook om plezier te maken. Frans Van de Perre herinnert zich nog dat de repetities steevast tot in de late (of vroege) uurtjes uitliepen. Eenmaal de muzikale oefeningen achter de rug trok men immers naar het café (bij Elise uit de zaal) waar men naar hartenlust kon bollen, vloerbollen, kaarten en bakschieten[12].

Hét hoogtepunt waar elke muzikant naar uitkeek was natuurlijk het jaarlijkse Ceciliafeest in november. Naast de twee kermisdagen vormde deze novemberzondag één van de hoogtepunten in het Okegemse dorpsleven. Bij het traditionele middagmaal was de zaal eigenlijk te klein om iedere deelnemer aan het middageten een plaats te geven. In de bloeiperiode namen hieraan ongeveer 200 personen deel (Frans Van de Perre zette ooit zelfs 212 stoelen klaar, een absoluut record). Als men bedenkt dat

[12] Interview met Frans Van De Perre, 5 november 2010.

Okegem in deze periode ongeveer 1500 inwoners telde en dat het diner in principe enkel voor volwassen mannen bestemd was, is dit toch wel een graadmeter voor de populariteit van 'Cecilia'. Voor vele Okegemse mannen was het een dag van muziek, plezier, lekker eten en 'uitgaan'. Hierbij werd niet op één pint gekeken. Het succes van het Ceciliafeest was natuurlijk geen typisch Okegems fenomeen; het lag nu eenmaal in het verlengde van de patroonsfeesten van gilden, broederschappen, schuttersgilden en ambachten die in deze streken al eeuwen hun patroonheilige met spijs en drank vierden. Het was een naoorlogs restant van een maatschappij waar de publieke ruimte (de straat en het café) werd gedomineerd door mannen. De muzikanten van na de oorlog hadden hun vaders en grootvaders Cecilia zien vieren en gaven zelf ook graag gevolg aan deze traditie. Voor een kleine dorpsgemeenschap waar de producten van de moderne ontspanning (auto, radio, tv, ...) nog zeer schaars waren, vormde het één van de schaarse hoogtepunten in een vrij monotone levenswijze.

Net zoals elders in het land verliep het Ceciliafeest in Okegem volgens een klassiek stramien dat tot de jaren 1980 onveranderd bleef. Op de bewuste zondag verzamelden de muzikanten 's morgens in de zaal om vervolgens al spelend naar de kerk te stappen. Daar werd de hoogmis bijgewoond en werden enkele liturgische momenten muzikaal opgeluisterd. Na de mis begon het echte feest. De fanfare stapte musicerend van café tot café door de gemeente, gevolgd door leden (de zogenaamde 'members') en andere sympathisanten (alles samen meer dan 100 man). Op een paar uitzonderingen na werden vrijwel alle cafés aangedaan. Aangezien er onmiddellijk na de oorlog in Okegem nogal wat herbergen bestonden, was het geen sinecure om het strakke voormiddagtempo te volgen. In wisselende samenstelling en volgorde werden onder andere (!) de cafés bezocht van Ernest Staels, De Gouden Klok bij Edgard, de Post (bij Jef Van den Boi) en bij Warken (allen op het Dorp), bij Jean De Strooper en De Rare Vos (in de Kattestraat), bij Tuurke Arijs en Agnes

(Leopoldstraat), bij Maria Wouters en Ronsijn (Fonteinstraat),... Het wekt dan ook geen verwondering dat de fanfare na elk cafébezoek een deel van zijn 'members' ter plaatse moest achterlaten. Rond de middag werden muzikanten en leden verwacht in de zaal voor het diner. Van de deelnemers werd wel verwacht dat zij hun eigen bestek meebrachten. Gedurende jaren kregen de deelnemers onveranderd hetzelfde gerecht voorgeschoteld: aardappelen met wortels en erwten geserveerd met 'bouilli', dé feestmaaltijd van dat ogenblik. De warme maaltijd liep telkens uit tot in de late namiddag. Tegen de vroege avond werden dan de vrouwen verwacht voor de koffietafel en was het tijd voor het bal waar de muzikanten het beste van zichzelf gaven. Menig 'member' waggelde diep in de nacht door de smalle (en niet altijd even fris ruikende) gang naast het café van Elise naar de Leopoldstraat, het einde van een lange dag,... Tot de jaren 1960 kreeg het Ceciliafeest nog een vervolg op maandag. 's Avonds kwamen de muzikanten en bestuur nog eens samen in één van de aangesloten herbergen (aangeduid door loting) van waaruit de muzikanten al spelend naar de zaal marcheerden waar ze het overschot van het Ceciliamaal opaten[13].

In het midden van jaren 1950 deden zich enkele belangrijke wijzigingen voor in het bestuur. Achiel Van den Spiegel, die reeds 24 jaar ondervoorzitter van de vereniging was geweest, overleed in 1954. Hij werd opgevolgd door zijn zoon Urbain, een bankbediende uit de Kouterbaan. Op hetzelfde moment werd er ook een nieuwe penningmeester aangeduid. Deze functie was steeds uitgeoefend geweest door voorzitter Firmin Buydens. Maar in 1954 werd Leo Vernaillen door de algemene vergadering tot penningmeester verkozen. Ingrijpender was de aanduiding van een nieuwe dirigent. In 1955 werd Urbain Van Driessche na 25 jaar dienst opgevolgd door Cyriel Jacobs die de voormalige dirigent al jaren bijstond. De muzikaal zeer getalenteerde Jacobs

[13] Interview met Frans Van de Perre, 5 november 2010.

stond in Okegem algemeen bekend als de 'muziekmeester' en leidde de repetities tot zijn dood in 1980.

Dorpspolitiek

Daar waar in vele andere gemeenten culturele verenigingen hun politieke karakter begonnen te verliezen, bleef de fanfare *Eendracht is Macht* ook na 1945 sterk betrokken met de gemeentepolitiek. De Katholieke Partij (de partij van oud-burgemeesters Jan Van den Berghe en Cyriel De Dier) leek na de oorlog op het eerste gezicht onaantastbaar. De daensisten waren immers van de kaart geveegd en bij de eerste naoorlogse gemeenteraadsverkiezingen in 1947 haalden de katholieken vrij vlot de overwinning. De verwevenheid tussen de partij en de fanfare komt duidelijk tot uiting wanneer men de kandidatenlijst van 1947 vergelijkt met de ledenlijst van de vereniging. Van de negen kandidaten op de katholieke lijst waren er zeven die ook bij de fanfare speelden (Achiel Van den Spiegel, Petrus De Saeger, Jozef Vernaillen, Omer Van Tricht, Marcel Cobbaert, Henri Baeyens en Frans Servranckx). De katholieken (intussen opgevormd tot de KVP of Katholieke Volkspartij) konden evenwel niet verhinderen dat in 1952, 1958 en 1964 de CVP (Christelijke Volkspartij) het gemeentebestuur mocht vormen. Deze CVP was een scheurlijst rond enkele vroegere katholieke voormannen zoals Jules Asscherickx, Romain Couck en Hypoliet Minner. Maar het was uiteindelijk Albert Gies die zich opwierp als de onbetwistbare leider van de CVP. De partij dwong de katholieken in de oppositie en Gies was vanaf 1958 tot 1970 burgemeester van Okegem[14].

Tijdens deze oppositieperiode werd de fanfare meer dan ooit vereenzelvigd met de Katholieke Partij, de 'partij van De Dier'.

---

[14] *Overzicht van de gemeenteraadsverkiezingen van 1792 tot 1970 en van oktober 1976 als deelgemeente van Groot-Ninove. Annalen 1976 Heemkring Okegem.*

Tijdens de weken vóór de verkiezingen ging de fanfare op pad als ruggensteun voor de katholieke kandidaten. De 'Katholieke zaal' in de Leopoldstraat werd als het hoofdkwartier van de partij beschouwd. Daar kwam men de avond van de verkiezingen samen en werd vol spanning gewacht op de verkiezingsuitslag. Voor de katholieke militanten was 'de zaal' heilige grond. Voor 'den andere kant' was het ondenkbaar om daar ooit binnen te gaan. Het omgekeerde was eveneens het geval. De aanhang van De Dier en later Beeckman weigerde een voet te zetten in het café en de zaal van Elza Schoon in de Kouterbaan of in het café van Romain Couck aan het station[15].

De politieke rivaliteit zorgde er voor dat er tussen de fanfare en het CVP-gemeentebestuur omstreeks 1960 vrij koele relaties bestonden. Nochtans had de vereniging niet echt reden tot klagen want ze kon op een behoorlijke subsidie van de gemeente rekenen. Wanneer deze al eens te laat werd gestort, leidde dit tot zure reacties vanuit de 'Katholieke zaal'. Omgekeerd was het gemeentebestuur ook niet altijd even opgezet met de activiteiten van de fanfare. Toen de vereniging in 1959 op het idee kwam om een Vlaamse kermis te organiseren, kwam er na enig aandringen een lauwe reactie van het gemeentebestuur dat zij zich moeilijk kon verzetten 'tegen het houden van die kermis', maar van harte was dit duidelijk niet.[16]

Openluchtfeesten

Eveneens in 1960 vierde de fanfare de 50ste verjaardag van haar oprichting. Bij die gelegenheid organiseerde de vereniging op 3 juli een Groot Openluchtfeest. Het ging eigenlijk om een grote Vlaamse kermis op een weide schuin tegenover de kerk (op de grond van Alfons Van Der Poorten, in die tijd beter bekend als de eigendom van Jozef Van den Berghe, de vooroorlogse

[15] Interview met Frans Van de Perre, 5 november 2010.
[16] ARCHIEF NINOVE, Modern Gemeentearchief Okegem, nr. 1.855.

burgemeester van Okegem). In de namiddag waren er allerlei kermisattracties en waren de muziekmaatschappijen van Denderhoutem en Meerbeke uitgenodigd. 's Avonds werd in een grote tent gezorgd voor amusement met charmezanger Carlo Caluwe[17] en het orkest De Musetta's. De fanfare wou met deze activiteit duidelijk verder gaan dan de grenzen van Okegem.

KATHOLIEKE FANFARE
EENDRACHT IS MACHT
OKEGEM
☆
Op zondag 3 JULI 1960
Ter gelegenheid van het 50 jarig bestaan
Groot
OPENLUCHT
FEEST
met de medewerking van het orkest
" DE MUSETTA'S„
De charme zanger „CARLO CALUWE„
de muziekmaatschappijen van
OKEGEM,
DENDERHOUTEM en MEERBEKE
☆
Het Bestuur der Fanfare dankt langs deze weg de adverteeders van dit publiciteitsboekje alsook de personen die er hun steun toe verleend hebben.

Voorpagina van de reclamebrochure voor het Openluchtfeest van 1960

Een reclamebrochure met een oplage van 5000 exemplaren werd verspreid in Okegem en de randgemeenten . Het moet een van de eerste malen geweest zijn dat de Okegemse neringdoeners hun publiciteit in een reclameboekje konden plaatsen. Weinigen lieten deze gelegenheid aan zich voorbijgaan. Ook handelaars van buiten het dorp lieten zich verleiden tot een publiciteitsadvertentie. Het meest in het oog springend was de promotierondrit in Okegem en de randgemeenten (Denderleeuw, Liedekerke, Iddergem, Denderhoutem, Outer, Pamel, Ninove) met een treintje dat twee jaar voordien nog was gebruikt tijdens de Expo 58 in Brussel. De rondrit met het

[17] Carlo Caluwe was handelsreiziger-zanger en was in die tijd bekend in Vlaanderen. Hij behoorde tot generatie charmezangers zoals Bob Benny, Ray Franky en Jean Walter.

'Expotreintje' moet een belevenis geweest zijn voor Okegem want vele oud-muzikanten spraken jaren later nog hierover[18].

Het openluchtfeest was een zodanig succes dat men besloot om op dezelfde weg door te gaan. In 1961 waren er contacten met charmezangers zoals bijvoorbeeld Jean Monnet. Uiteindelijk kwamen er nog edities van de openluchtfeesten in 1962 en 1964. Het stramien met 's namiddags een Vlaamse kermis en 's avonds een bal werd behouden. Opnieuw trad Carlo Caluwe op, deze keer geflankeerd door het JMZ ensemble uit Zellik. In 1964 gingen de festiviteiten ook gepaard met een vinkenzetting op zondagvoormiddag. Tijdens het midden van de jaren 1960 werd een punt gezet achter deze formule; in 1965 werd enkel nog het bal behouden.

De periode Beeckman

Pas in 1970 kon in de 'Katholieke zaal' opnieuw een verkiezingsoverwinning gevierd worden. Dit was vooral te danken aan de rol van Adolf Beeckman, een boekhouder uit Liedekerke die begin jaren 1950 in Okegem was komen wonen. Hij integreerde zich zeer snel in het Okegemse verenigingsleven. Door zijn goede relaties met de familie Van Damme kwam hij automatisch bij de fanfare en in de gemeentepolitiek terecht. Beeckman was iemand met heel wat (zaken)relaties binnen en buiten de gemeente en hij had het talent om mensen te motiveren. Op die manier wist hij een grote aanhang te verzamelen. Het leverde hem op politiek vlak geen windeieren op want als kopman van de KVP (alias de lijst AB of Adolf Beeckman) werd hij in 1970 tot burgemeester verkozen.

---

[18] ARCHIEF HARMONIE, bundel openluchtfeesten. De rondrit met het treintje hing nochtans aan een zijden draadje. Uit de briefwisseling van Urbain Van den Spiegel met de firma Triumph blijkt dat dit bedrijf de uitlening van het treintje wou annuleren aangezien de fanfare niet bereid was om extra speelgoedprijzen af te nemen.

Intussen had Beeckman zich in 1963 opgewerkt tot voorzitter van *Eendracht is Macht*. Samen met ondervoorzitter Urbain Van den Spiegel, secretaris Leo Vernaillen en Paul Van der Speeten (handelaar in veevoeders op het Dorp en hevig sympathisant van de fanfare) was hij verantwoordelijk voor een frisse wind die vanaf de jaren 1960 door de vereniging waaide. Ondanks het beperkte bronnenmateriaal over bepaalde werkjaren kan men toch afleiden dat de activiteiten van de fanfare vanaf ca. 1960 heel wat diverser werden. Men beperkte zich niet meer tot alleen de traditionele serenades en optochten. Het was de periode van de eerste grote eetfestijnen die geld in het laatje moesten brengen voor de aankoop van nieuw materiaal. Op het programma kwamen nu ook randactiviteiten, een teken aan de wand dat de fanfare meer dan alleen een gezellige mannenclub wou zijn. In 1960 vinden we de eerste vermelding van een kerstfeest evenals een paaskoffietafel 'enkel voor het vrouwvolk'. De uitnodiging is illustrerend voor de veranderende man-vrouwrelaties in die tijd: 'De mannen spelen die dag babysitter. Het is hun derhalve verboden voor 19 uur hun vrouw of dochter te komen vergezellen'[19].

In 1965 zorgde de fanfare ook nog voor de inhuldiging van de nieuwe pastoor Houtman[20]. Het werd opnieuw één van de hoogdagen voor de muziekmaatschappij.

In 1966 werden de statuten van de vereniging gewijzigd waardoor ook andere verenigingen voor hun activiteiten konden gebruik

---

[19] ARCHIEF HARMONIE, bundel openluchtfeesten.

[20] De deelnemende groepen waren: Jeep Korps Civiele Bescherming – Ruiters BJB – Bonden van het H. Hart – Davidsfonds en vendeliers – Bond van Grote en Jonge Gezinnen – Chiromeisjes – Duivenbond en Vinkenbond – Korps Civiele Bescherming – Kaatsclub herleving – Voetbalclub Panters – Chirojongens – Kaatsclub Eendracht – Wielerclub – Wit-gele Kruis – Muziekmaatschappij – Oudstrijders – Commissie Openbare Onderstand – Gemeentebestuur en Schepencollege – Kerkraad – Pastoor, deken en getuigen.

maken van de muziekzaal[21]. Voor de fanfare was dit een pragmatische keuze: het verhuur van de zaal vormde een extra bron van inkomsten. Tegelijk was het ook tekenend voor een mentaliteitswijziging bij het bestuur: men stapte af van de overtuiging dat de zaal een gesloten burcht was die enkel maar door de fanfare kon gebruikt worden.

De fanfare op het Dorp naar aanleiding van de inhuldiging van pastoor Houtman in 1965. Remi Van Laeren draagt de vlag. Rechts van hem stapt dirigent Cyriel Jacobs (foto: Karel Jacobs)

[21] Art. 3 van de statuten werd als volgt gewijzigd: 'Verders de lokalen en hovingen ter beschikking te stellen van private personen of verenigingen, voor het houden van dansfeesten, trouwfeesten, begrafenismalen, vergaderzaal, tentoonstellingen'

Ook voor dames

Het waren de sixties en seventies ... en tijden veranderden. De vrouwenemancipatie liet zich dus ook in Okegem voelen. Echtgenotes en dochters konden er zich wel mee verzoenen dat man- of vaderlief zich in de fanfare uitleefde, maar wilden ook zelf wel van dit amusement proeven. Waren zij het niet die thuis op hun man moesten wachten of zich moesten uitsloven tijdens het Ceciliafeest en de eetfestijnen? Dit was dan ook de periode dat enkele dames in het voetlicht traden: Yolande en Josée Van Damme, Godelieve Delagey, Maria De Strooper,... Een aantal van hen pikte gretig in bij een trend die zich in andere fanfares voordeed: de introductie van de majorettes. Strikt genomen waren majorettes meisjes – liefst kort gerokt want we zitten nog in de miniperiode – die een fanfare of een harmonie voorafgingen door ritmisch met een 'baton' (staf) te zwaaien. Het gaf aan de Vlaamse 'muzieken' op dat ogenblik een verfrissend gezicht. Okegem kreeg zijn 'majoretteskorps' in 1971. In tegenstelling tot elders vormden de meisjes een muzikale ondersteuning voor de mannelijke muzikanten. Het waren eigenlijk trommelaarsters die de dode momenten tijdens de optochten opvulden. Enkel de allerkleinsten (evenals de tamboer-majoor) kregen een stokje mee. De kostuums (wit kleedje, blauwe cape, blauwe baret, witte laarsjes, gele trui) werden ontworpen (en gemaakt) door Josée Van Damme en Godelieve Delagey. De meter van majorettes werd mevr. Te Voght, echtgenote van Victor Huygh, een aannemer uit Wemmel en zakenpartner van Adolf Beeckman die gedurende een tiental jaren een grote sympathisant van de fanfare was[22].

Het jubileumfeest van 1973

Eendracht is Macht had dan wel in 1960 haar 50-jarig jubileum gevierd, maar dit was voor het bestuur geen reden om in 1973 het 50-jarig bestaan van de vzw te herdenken. Het jubileum van de

[22] Interview met Josée Van Damme, 15 september 2010.

vereniging werd via de provinciegouverneur bij het Hof aangekaart en het antwoord liet niet lang op zich wachten. Vanaf 1973 mocht het Okegemse muziek zich dan ook *Koninklijke Fanfare Eendracht is Macht Okegem* noemen.

Naar aanleiding van deze 50ste verjaardag werden tijdens het weekend van 7 en 8 juli jubileumfeesten georganiseerd. Het was eigenlijk een bal gespreid over twee dagen waarbij bekende namen zoals Ray Franky en Rocco Granata optraden. Zij traden op in een grote tent achter de toenmalige gemeenteschool. Op zondag was er ook een optocht van vier muziekmaatschappijen (naast de fanfare van Okegem ook de maatschappijen van Strijtem, Denderhoutem en Zellik). Dit jubileumjaar was een topjaar voor de fanfare. Samen met de majorettes telde de vereniging meer dan 50 spelende leden en tijdens de viering kon men pronken met het nieuwe uniform: blauw kostuum, wit hemd, das en kepie. Naar aanleiding van de viering in 1973 werd ook de nieuwe vlag ingewijd. De vlag van 1910 had onder de vele optochten ernstig geleden. Er werd gekozen voor een kleinere (blauwe) vlag die handiger was om te dragen.

Tijdens de daaropvolgende jaren groeide *Eendracht is Macht* verder uit tot een veel gevraagde fanfare binnen en buiten Okegem. Het programma van 1978 is een illustratie van de drukke activiteiten. In Okegem ging het dat jaar om de deelname aan de twee processies in Okegem, de optochten naar aanleiding van de twee kermissen, de wijkkermissen van de Leopoldstraat, de Stationstraat en Eversem, de organisatie van een muzikale meiavond,... Daarnaast waren er de verplichtingen en de aanvragen buiten het dorp (onder andere de verplichte uitstap in Ninove op 11 november en de traditionele uitstap in Waarbeke). Naast de uitstappen waren er in 1978 dan nog het muzikantenbal, het majorettenbal, een pensen- en kotelettenkermis, een mosselkermis en uiteraard het Ceciliafeest. Voor het bestuur moet dit een hels tempo geweest zijn.

Muziekmeester Cyriel Jacobs. De foto werd wellicht genomen naar aanleiding van één van de processies tijdens het midden van de jaren 1970 (foto: Yolande Van Damme)

In 1980 overleed Cyriel Jacobs. Hij werd als dirigent tijdelijk opgevolgd door Michel Vernaillen die als een van de beste muzikanten van de fanfare gold. Het verdwijnen van de 'muziekmeester' liet toch een leemte achter binnen de fanfare. Daar kwam bij dat de vereniging haar weg moest zoeken in een samenleving waar dorpsfanfares de concurrentie moesten dulden van andere muziekvormen en –stijlen. Het werd steeds moeilijker om jonge muzikanten aan te trekken en ook de traditionele optochten door de straten kwamen door het steeds drukkere verkeer op de helling. De overtuiging groeide dat *Eendracht is Macht* zich moest aanpassen aan de veranderende muzikale smaak.

Een eerste stap werd gezet door een statutenwijziging in 1982 waardoor in de naam de laatste verwijzing naar het katholieke

De fanfare tijdens de jaren 1960. Staande van links naar rechts: Marcel Vernaillen, Cyriel De Dier, Firmin Buydens, Richard Raes, Leo Vernaillen, Roger Torrekens, ?, Wilfried Van Isterdael, Frans Van de Perre, Georges Van Damme, Maurits Vernaillen, Raymond Van Droogenbroeck, Frans Van Snick, Willy Van Snick, Edgar Staels, Paul Van der Speeten, Gerard Van de Perre, Leo Van de Perre, Remi Van Laeren, Michel Vernaillen, Petrus Vernaillen, ?, Eugeen Neukermans, Raymond Deneys, Hedwig Deneys. Zittend van links naar rechts: Jozef Vernaillen, Peter Beckers, Victor Nuyts, Frans Van Der Speeten, Cyriel Jacobs, Sigmund Gijssels, Phil ?, Luc De Dier (foto: Yolande Van Damme)

De fanfare voor het eerst met een kepie begin jaren 1960 (foto voor het huis van Rosa Staels-Nuyts). Zittend van links naar rechts: Paul Vernaillen, Herman Staels, Danny Vernaillen, Victor Nuyts, Willy Van Snick, Frans Van der Speeten, Raymond Van Droogenbroeck, Edgar Staels, Petrus Vernaillen. Staande van links naar rechts: Urbain Van den Spiegel (ondervoorzitter), Cyriel Jacobs (dirigent), Jozef De Backer, Jean De Strooper, Alfons Spitaels, Maurice Vernaillen, Jozef Vernaillen, Frans Van De Perre, Leo Vernaillen, Frans Van Nerom, Gerard Van de Perre, Michel Vernaillen, Wilfried Van Isterdael, Frans De Dier, Leo Van de Perre, Roger Torrekens, Georges Van Damme, Herman Nuyts, Marcel Muylaert, Marcel Vernaillen, Theofiel Van Londersele, Firmin Buydens (voorzitter)

De eerste majorettes: Van links naar rechts: staande: Christine De Cooman, Marie Louise Van Snick, Hilde Muylaert, Ann Van Holsbeek, Rita Van Laeren, Lutgarde Van Mulder, Ann Van Isterdael, Marleen Van Laeren, Lutgarde Van den Spiegel, Hilde Van Der Meersch, Godelieve Buydens – zittend: Martine D'Hauwer, Marijke Van Der Poorten, Martine Van Der Perre, Leslie Van Schuerbeeck, Marleen Van Den Spiegel (foto: Josée Van Damme)

Uitreiking van de nationale orden aan verdienstelijke muzikanten en leden (1987). Van links naar rechts: Maurits Vernaillen, Adolf Beeckman, Leo Vernaillen, Petrus Vernaillen, Frans Van de Perre, Leo Van de Perre

De harmonie begin jaren 1990. Van links naar rechts: bovenste rij: Philippe Vernaillen, Marc Van Cauteren, André Servranckx, Hugo Muylaert, Danny Vernaillen, Ronny Van Imp, Herman Van de Perre, Walter Vernaillen, Urbain van den Spiegel, Jean-Pierre Van Trimpont, Eddy Suys, Marcel Muylaert, Etienne Vernaillen, Michel Vernaillen, Michel Van de Perre – middelste rij: Jan Van der Speeten, Werner Vernaillen, Bart Vernaillen, Kristoff Vernaillen, Joris Vernaillen, Koen Vernaillen, Wim Vernaillen, Guy Van Damme – onderste rij: Vanessa Stichelmans, Sofie Vernaillen, Prisca Vernaillen, Francisca Vernaillen, Hilde Vernaillen, Leen Van Cauteren, Katrien Vernaillen, Johanna Vernaillen, Erica Vernaillen, Jo Van Imp

Ronny Van Imp begeleidt de harmonie naar de feesttent van het 100-jarig jubileum (25 juli 2010)

karakter werd weggelaten, een omschrijving die door het verdwijnen van de dorpspolitiek en de secularisering overbodig was geworden. In 1983 werd een nieuwe dirigent gevonden in de persoon van Ronny Van Imp, een bekwaam muzikant die actief was in de muziekkapel van de rijkswacht[23]. Onder zijn leiding begon geleidelijk een nieuwe wind te waaien door de fanfare. Het repertoire werd opgefrist: de traditionele marsen werden aangevuld en geleidelijk zelfs vervangen door andere genres (filmmuziek, pop, jazz,...). Naar aanleiding van het 60-jarig bestaan van de vzw werd er in de zaal een eerste concert gebracht (in samenwerking met de Harmonie Sint-Cecilia uit Hekelgem). In 1986 gebeurde dit ook op eigen houtje; vanaf dat ogenblik werd rond eindejaar een concert georganiseerd, het begin van een lange traditie. Toch liet men niet na om regelmatig met een dubbelconcert uit te pakken (meestal in samenwerking met een fanfare of harmonie uit de streek: Hekelgem, Denderleeuw, Meerbeke,...).

In 1987 deed het bestuur erg haar best om enkele oude muzikanten die al jaren in de fanfare actief waren in de bloemetjes te zetten. De drukke briefwisseling met de bevoegde diensten resulteerde in het toekennen van enkele 'onderscheidingen van nationale orden'. De medailles werden tijdens het eindejaarsconcert op 12 december 1987 uitgereikt door burgemeester Cosijns. Maurits Vernaillen (60 jaar spelend lid) kreeg een gouden medaille in de Orde van Leopold II, Leo Vernaillen (42 jaar muzikant) kreeg een Zilveren palm in de Kroonorde, Petrus Vernaillen, Frans en Leo Van de Perre (de twee laatsten speelden ongeveer 40 jaar bugel) ontvingen alle drie de zilveren medaille in de Orde van Leopold II. Voorzitter Adolf Beeckman ontving een zilveren medaille in de Kroonorde voor zijn speciale verdiensten binnen de fanfare. In 1991 werden nog

[23] Van Imp kreeg de eerste prijs slagwerk aan het Brusselse Conservatorium en is lid van de Muziekkapel van de Rijkswacht.

eens twee zilveren medailles Leopold II uitgereikt (aan Gerard Van de Perre en Frans Van de Perre) .

In 1989 overleed Leo Vernaillen. De onderwijzer van op het Dorp was na het ontslag van Adolf Beeckman een jaar voordien nog maar pas voorzitter. Sinds het eind van de jaren 1950 had Leo Vernaillen vooral de administratie van de fanfare verzorgd; in die hoedanigheid was hij jaren secretaris en penningmeester geweest. Als voorzitter werd hij opgevolgd door Urbain Van den Spiegel. Onder zijn leiding werden de vernieuwingen verder gezet. Een hiervan was de uitbreiding van het bestuur: Michel Vernaillen kreeg de functie van ondervoorzitter, Etienne Vernaillen werd bevestigd als secretaris, Jean-Pierre Van Trimpont en Marc Van Cauteren werden respectievelijk penningmeester en schatbewaarder. Verder waren er nog Michel Van de Perre, Guy Van Damme en Ronny Van Imp (dirigent) als bestuursleden.

Van fanfare naar harmonie

Op 6 februari 1990 vond er een belangrijke algemene vergadering plaats die *Eendracht is Macht* een nieuw en eigentijdser gezicht zou geven. Een en ander was het gevolg van een operatie 'openheid' die door de vereniging waaide. In de voorbije jaren waren hier en daar stemmen te horen dat er weinig voeling was tussen het bestuur en (spelende) leden. Het bestuur had oren naar deze opmerkingen en gaf een nieuwe wending aan de werking. De reorganisatie van de fanfare werd geformaliseerd met een nieuw huishoudelijk reglement, een aanpassing van de statuten en een aansluiting bij het Muziekverbond van België. De belangrijkste verandering was ongetwijfeld de omvorming van de fanfare tot de *Koninklijke Harmonie Eendracht is Macht vzw (1991)*[24]. Dit was veel meer dan een naamsverandering: de omvorming tot harmonie betekende dat de traditionele koperblazers werden aangevuld met

[24] *Bijlage tot het Belgisch Staatsblad*, 28 februari 1991, n. 2988.

houten blazers (op de eerste plaats klarinetten)[25]. Nieuwe mogelijkheden in de vorm van een moderner repertoire en van binnen- en buitenconcerten boden zich aan.

Een nieuw imago

Bij een nieuw imago hoorde ook een nieuwe vestimentaire outfit. Op vraag van de majorettes en de trommelaars werd het kleedje met de snit van de jaren zeventig in 1989 vervangen door een meer eigentijdse tenue (jeansbroek, witte bloes of polo, donkerblauwe pull of sweater). Ook de naam majoretttes verdween; voortaan werd de jeugdige groep van meisjes en jongens het trommelkorps genoemd. Ook de mannelijke muzikanten deden afstand van hun deftig blauw kostuum met kepie. Vanaf 1990 droegen zij een donkere broek met wit hemd en strik. In 1994 werden nieuwe uniformen aangekocht (bordeaux vest, wit hemd, blauwe of grijze broek).

Het was ook in deze periode dat de harmonie kordaat inzette op een degelijke jongerenopleiding. De ervaring had geleerd dat jongeren met muzikaal talent en interesse dit niet wensten te ontwikkelen binnen een plaatselijke harmonie. Om dit tij te keren werd in 1990 gestart met leergangen voor notenleer voor beginners (tweemaal in de week). Na één jaar kon men dan een instrument kiezen. Tijdens de daaropvolgende jaren konden de jongeren deelnemen aan muziekkampen.

---

[25] Een fanfare bestaat uit koperen blaasinstrumenten, saxofoons en slagwerk. Bij de koperen blaasinstrumenten vormen de saxhoorns de kern van het fanfareorkest. Binnen deze categorie zijn de bugels de belangrijkste melodie-instrumenten van de fanfare. Het harmonieorkest bestaat uit dezelfde instrumentengroepen als het fanfareorkest maar aangevuld met houten blaasinstrumenten (klarinet, hobo, fagot, basklarinet, contrafagot). De klarinetten vervullen binnen een harmonieorkest dezelfde functie als de bugels binnen het fanfareorkest. In de Okegemse harmonie zijn geen basklarinetten, fagotten of contrafagotten (J. Servranckx, *Harmonie dan wel fanfare*, in *Imago*, maart 1990, nr. 1, blz. 9).

De nieuwe statuten creëerden de mogelijkheid om een eigen tijdschrift uit te geven. Dit gebeurde in 1990 toen de harmonie Okegem verraste met een eigen fris ledenblad met de toepasselijke naam *Imago*. In het eerste nummer wees voorzitter Urbain Van den Spiegel op het belang van een eigen tijdschrift als middel om de banden tussen de leden te versterken: *'Onze doelstelling is duidelijk. Dit ledenblad wil een schakel zijn tussen het bestuur, de muzikanten en hun gezamenlijke sympathisanten. Respect en waardering uitstralend voor de ouderen, sympathie en aanmoediging voor de jongeren en tot slot een brede waaier van informatie voor al degenen welke onze Harmonie een warm hart toedragen'*[26]. Er verschenen uiteindelijk 12 nummers waarna het blad in 1993 werd afgevoerd. Onder leiding van redactieverantwoordelijke Johnny Servranckx kregen de Okegemnaars in *Imago* nochtans enkele interessante artikels te lezen; vooral de rubriek 'Ten huize van...' waarin oud-muzikanten oude herinneringen ophaalden, werd door velen gesmaakt.

Naar een nieuwe infrastructuur[27]

Ondanks de nieuwe impulsen sloeg het enthousiasme niet bij alle muzikanten aan. Het bestuur lanceerde op in mei 1992 net geen noodkreet. Er werd vooral geklaagd over de afwezigheid bij repetities, uitstappen en optredens. *'We hebben in het voorbije jaar (of voorbije jaren) uitstappen of optredens meegemaakt die echt niet door de beugel konden, om niet te zeggen 't was een dikke nul. Iedereen wordt opgeroepen om aanwezig te zijn of toch minstens op tijd te verwittigen in geval van afwezigheid'*. Het bestuur realiseerde zich tijdig dat muzikanten zich niet altijd konden opladen voor straatconcerten. Zaalconcerten vielen nu

[26] *Imago*, maart 1990, blz. 3.
[27] Chronologische lijst van de werken aan de zaal (Etienne Vernaillen).

eenmaal meer in de smaak, maar daar stond tegenover dat men hiervoor wel over een degelijke accommodatie moest kunnen beschikken. Johnny Servranckx verwoordde het in *Imago* dat de nieuwe zaal *'onderdak moest kunnen bieden aan muzikanten én publiek' (...) Niet ingaan op deze trend zet de toekomst van de harmonie op de helling (...) Jonge en nieuwe muzikanten prefereren immers muzikaal-kwalitatievere zaalconcerten'*[28].

Een uitbreiding van de oude zaal was dus onvermijdelijk. De aankoop van de bollebaan en de tuin die respectievelijk naast en achter de oude zaal lagen, bood mogelijkheden. Bollebaan en tuin werden in mei 1992 gekocht van de familie Deneys die hiervan nog steeds de eigenaar was. De afbraak en de verbouwingswerken begonnen een maand later. Etienne Vernaillen nam de technische en organisatorische leiding van het project, en kreeg hiervoor de steun van heel wat leden en sympathisanten die elke zaterdag ijverig meewerkten. Bij de afbraakwerken werden achter de houten platen tegen de buitenmuur van het oude podium nog muurschilderingen gevonden, wellicht daterend van kort na de Eerste Wereldoorlog en gebruikt voor de toneelstukken die toen nog in de zaal werden opgevoerd. Gedurende negen maanden werd er druk gemetst en getimmerd. De nieuwe zaal kon op 27 maart 1993 ingehuldigd worden. Op de plaats van de vroegere bollebaan bevond zich nu een moderne en ruime keuken (wat een verschil met de vroegere benauwde ruimte onder het podium waar mensen van meer dan 1.70 meter niet konden rechtstaan!). Het podium was doorgetrokken naar een deel van de vroegere tuin en was ruim genoeg om de harmonie of gastgroepen op comfortabele manier te laten concerteren.

Hiermee was de bouwwoede van de harmonie niet gedaan. In 1996 ging ze over tot de aankoop van het 'huis Baeyens', een woning links van de zaal. De grond was ideaal als vlotte toegang tot de zaal en kon ook gebruikt worden voor de bouw van een

---

[28] *Ibid.*, oktober 1992, blz. 9.

sanitaire blok. De grote werken werden uitgevoerd in 1997-98, de afwerking gebeurde het jaar nadien en in 1999 kon de nieuwbouw ingehuldigd worden.

Voortaan beschikt de harmonie over een zeer aantrekkelijke zaal die niet alleen voor muziekopvoeringen maar ook voor bijvoorbeeld eetfestijnen van de plaatselijke verenigingen een zeer geschikte locatie vormt. Het hoeft niet gezegd dat de verhuur hiervan voor een welkome financiële bron van inkomsten zorgt.

Op zoek naar een plaats in de 21ste eeuw

Omstreeks 1990 besloot *Eendracht is Macht* dus net op tijd het geweer van schouder te veranderen. Voor de oudere garde deed het waarschijnlijk pijn, maar de tijd van de straatfanfares behoorde duidelijk tot het verleden. Veelbetekenend was ook het tanend succes van het Ceciliafeest, ooit hét moment van elke muzikant. Elk jaar slonk het aantal deelnemers. Het bestuur testte verschillende formules uit (met of zonder ommegang langs de cafés, variaties op het vroegere diner, de organisatie op een zaterdagavond,...). Op dit ogenblik wordt Cecilia op zaterdagavond gevierd: de muzikanten komen samen in de kerk voor de avondmis die ze opluisteren. Daarna keren ze terug naar de zaal voor een diner en een gezellig samenzijn met de leden.

Het afscheid van het tijdperk van de straatfanfares betekende niet het einde van de verplichte uitstappen (naar aanleiding van de kermissen of de 11 novemberviering in Ninove). Ook vandaag betekenen ze nog steeds een belangrijk element in de rijke werking van de harmonie. Toch ging *Eendracht is Macht* op het einde van de vorige eeuw resoluut de toer op van concerten (op een kiosk of in een zaal). Openluchtconcerten werden bijvoorbeeld gebracht tijdens 'kermis Okegem', bij de Dorpfeesten (begin jaren 1990), naar aanleiding van de Open

Monumentendag in Ninove (1992), in het buitentheater van de Plomblom (1997), de meiavondconcerten (2004-2006), in de vorm van aperitiefconcerten (vanaf 2002),... Bij de zaalconcerten waren er niet alleen de jaarlijkse eindejaarsconcerten in de eigen zaal, maar ook de optredens in de kerk van Okegem (met het *Jan Ockeghemkoor*, 1990), een jazzhappening in de eigen zaal (met *The Julians New Orleans Jazz-friends* en de *Lazy River Jazzclub*, 1994), concerten in Ninove (ten voordele van *Kom op tegen Kanker*, 1995) en in het Cultuurcentrum de Plomblom (samen met de fanfare *De Dendergalm* uit Denderleeuw, 1997), in Brussel (in samenwerking met *Harmonie De Vrede* uit Gooik, 2005), in Groot-Bijgaarden (2008),... De voorbije twee jaar wierp de harmonie zich ook op het grotere werk. Eind 2009 concerteerde ze samen met Gunther Neefs in de Plomblom. Deze combinatie was een succes zodat het bestuur besloot om op dit elan door te gaan. In december 2010 was het de beurt aan de beloftevolle Vlaamse zanger Udo om samen met de harmonie op het podium te staan.

De harmonie concerteerde op 19 december 2009 met Gunther Neefs in de Plomblom te Ninove.

Het blijvend succes van de harmonie is ongetwijfeld toe te schrijven aan haar intense werking. De sleutel ligt wellicht bij de hechte band en de vriendschap van een harde kern die elkaar al jaren kent evenals bij de wekelijkse repetities en de maandelijkse activiteiten. De harmonie is al jaren een familie, ook in de letterlijke betekenis van het woord. Vooral vanaf 1945 rekruteerde zij heel wat muzikanten uit de familie Vernaillen en dat is vandaag niet anders: 12 van de 43 spelende leden dragen de naam Vernaillen.

Veel is ook te danken aan de professionaliteit van dirigent Van Imp. De drijvende kracht achter de ganse organisatie is echter Etienne Vernaillen. Na het plotse overlijden van Urbain Van den Spiegel werd hij in 1999 voorzitter van de harmonie en sinds enkele jaren beheert hij ook het secretariaat. Een laatste verklaring voor het succes is dat de harmonie ondanks het verleggen van haar kwalitatieve grenzen nooit haar wortels met de Okegemse gemeenschap heeft verloren. *Eendracht is Macht* is dan ook een graag geziene gast bij elke belangrijke gebeurtenis in het dorp: de inhuldiging van het Daensmonument (1993), de viering van 900 jaar Okegem (1996), een concert in de kloosterzaal (naar aanleiding van 110 jaar zusters H.H.Harten in Okegem, 2004), de wijkfeesten in Eversem (vanaf 2004), de inhuldiging van het cedermonument (2008) en nog vele andere belangrijke momenten in de geschiedenis van Okegem.

Honderd jaar 'muziek' in Okegem werd deze zomer gevierd op dezelfde weide die bij de jubileumfeesten van 1973 ook als locatie diende. 25 juli 2010 werd een feestelijke dag waar iedereen kon aanschuiven voor een aperitief, barbecue, academische zitting en muzikale optredens. Samen met het recente eindejaarsconcert in de Plomblom bewijst dit dat in *Eendracht is Macht* nog voor vele jaren muziek zit !

Alfabetische lijst van muzikanten en majoretten (1910-2010)[1] [2]

Appelmans Marcel
Appelmans Pieter (trompet)
Arnoys Anita
Arnoys Anita (majoret)
Baeyens Emiel (tuba)
Baeyens Gerard (bugel)
Baeyens Henri (bugel)
Baeyens Honoré (bariton)
Baeyens Jan (secretaris-schatbewaarder)
Baeyens Jean (bariton)
Baeyens Marcel (trompet, trombone, klaroen)
Baeyens Remi (tuba)
Baeyens René (bugel, alto)
Baeyens Sofie (majoret)
Baeyens Veronique (majoret)
Beckers Peter
Becqué Evelien (fluit)
Becqué Leon (trommel)
Beeckman Adolf (voorzitter)
Beeckman Evarist (bugel)
Bequé An (majoret)
Beuten Cathy (klarinet)
Bicqué Frans (trombone)
Bicqué Henri (tuba)
Bicqué Rufin (bugel)
Bliki Helen (majoret)
Bourgeois Alfons (bugel, trombone)
Bourgeois Petrus (trompet)
Bourgeois Saskia (majoret)
Brems Jean (piston)
Broeckaert Henri (bugel)
Bussignies Georgiane (majoret)
Buydens Firmin (voorzitter)
Buydens Godelieve (majoret)
Cobbaert Achiel (bugel)
Cobbaert Jozef (bugel)
Cobbaert Marcel (bugel)
Cobbaert Petrus (klaroen)
Cobbaert Stefaan (bugel)
Colpaert Michel (piston, kleine bugel)
Couck Jozef (bugel)
Couck Rufin (tuba)
Courteaux Evarist (bugel)
D'Hauwer Martine (majoret)
Dasque Freddy (saxofoon)
De Boitselier Dominique (piston)
De Boitselier Firmin (vlaggendrager)
De Boitselier Jean (?)
De Boitselier Justin/Celestijn? (klaroen)
De Boitselier Petrus (klaroen)
De Brabander Marleen (majoret)
De Brabanter Cyriel (kleine bugel)
De Brabanter Gert (slagwerk)
De Brabanter Justin (tuba)
De Brabanter Marcel
De Brabanter Rufin (klaroen)
De Brabanter Sara (majoret)
De Coen August (bariton)
De Coen Frans (piston)
De Coen Jozef (bugel)
De Cooman An (majoret)
De Cooman Christina (majoret)

---

[1] Gebaseerd op de naamlijsten van Benoit Van Vaerenbergh in het archief van de harmonie en verder geactualiseerd met de hulp van Etienne Vernaillen.

[2] Het archief van de harmonie liet niet toe om de duur van elk lidmaatschap te reconstrueren.

De Decker Marleen (majoret)
De Dier Etienne (bugel)
De Dier Frans (klarinet)
De Dier Jozef (grote trom)
De Dier Roger (bugel)
De Dier Walter (klarinet)
De Gieter Patricia (majoret)
De Kinder Eugeen (kleine trom)
De Mol Kim (trompet)
De Nauw Johan
De Neys Raymond (bugel)
De Pauw Claudia (majoret)
De Pauw Nancy (majoret)
De Roose Federik (trombone, alto)
De Roose Felix (tuba)
De Saeger Hilde (majoret)
De Saeger Petrus (bugel)
De Smet Alfons (saxofoon)
De Strooper Alfons (piston, klarinet)
De Smet Carine (majoret)
De Smet Hilde (majoret)
De Strooper Christina (majoret)
De Strooper Elsie (majoret)
De Strooper Frans (trombone)
De Strooper Jean (belletjes)
De Strycker Armand (trombone)
De Vriendt Alfons (bugel)
De Werchin Jozef (piston)
Deckers Sam
Decuypere Els (klarinet)
Decuypere Yves (dwarsfluit)
Dufour Jens (saxofoon)
Dufour Tessa (slagwerk)
Duyck Maurice (alto)
Duyck Norbert (alto)
Faucq Christine (trompet)
Faucq Isabelle (fluit)
Foubert Christine (majoret)
Gies Amedée (piston)
Gies Gustaaf (alto, klaroen)
Gies René (bugel)
Gies Sybilla (majoret)
Gijssels Albert (belletjes)
Gijssels Valerie (saxofoon)
Goossens Eddy tuba)
Goossens Tim (trompet)
Goubert Frans (bugel)
Goubert Petrus (bugel)
Grijseels Severien (bariton)
Helpers Gustaaf (tuba, trombone)
Hemerijckx Emiel
Herregods Robert (bugel, trompet)
Heylens Marie-Paule (majoret)
Heyman Emeri (vaandeldrager, belletjes)
Heyvaert Dirk (klarinet)
Heyvaert Jozef (bestuurslid)
Hofman Anja (majoret)
Hofman Maria (majoret)
Hollander Pierre (kleine trom)
Houtman Danny (trommel)
Houtman Remy (vlag)
Huygh Victor (bestuurslid)
Jacobs Cyriel (bugel, klarinet dirigent)
Jacobs Frans (bugel)
Jacobs Karel (bugel)
Janssens Albert (trompet)
Janssens Frans
Janssens Petrus (trompet)
Kielemoes Evelien (klarinet)
Lagniau Hilde
Lannoy Dirk
Leemans Jos (fluit)
Linthout Tanja
Meganck Kathleen (majoret)
Minner Gustaaf (bugel)
Minner Jozef (trombone, tuba)

Moonens Anja (sax tenor)
Muylaert Ann (majoret)
Muylaert Hilde (majoret)
Muylaert Hugo (trompet)
Muylaert Marcel (trombone)
Neukermans Ann (majoret)
Neukermans Jo (majoret)
Neukermans Achiel (bugel)
Neukermans Camiel (klaroen)
Neukermans Eugeen (trompet)
Neukermans Guy (bestuur)
Neukermans Jean (trombone)
Neukermans Maurice (alto, klaroen)
Nuyts Gustaaf (klaroen)
Nuyts Heidi (majoret)
Nuyts Herman (trompet)
Nuyts Victor (klaroen)
Oboza Kenneth (slagwerk)
Peeters Roel
Persoons Katrien (majoret)
Poré Annick (majoret)
Raes Richard (bestuurslid)
Remynse Hans (bestuur)
Ricour An (majoret)
Rogiers Jean (piston)
Ronsijn Remi (tuba)
Rubbens Albert (bastuba)
Ruysseveldt Marleen (majoret)
Schelfhout Claudia
Schelfhout Saskia
Schoon Jean-Pierre (trommel)
Schoon Petrus (bugel)
Seghers Nico
Servranckx Albert (trompet)
Servranckx André (trompet)
Servranckx Bart
Servranckx Benny (saxofoon)
Servranckx Carine (klarinet)
Servranckx Carine (majoret)
Servranckx Frans (kleine trom)
Servranckx Gert (bugel)
Servranckx Hilde (klarinet)
Servranckx Joeri (bugel
Servranckx Johnny (bugel)
Servranckx Jules (piston)
Servranckx Niels (saxofoon)
Sorgeloos Etienne (vaandeldrager)
Spitaels Alfons (bariton, tuba)
Staels Edgard (bugel)
Staels Herman (kleine trom)
Stichelmans Nancy (klarinet)
Stichelmans Vanessa (klarinet)
Straetmans Florent (piston, bariton)
Straetmans Florent (piston, bariton)
Suys Eddy (tuba)
Tielemans Kristien
Timmermans Jasper (saxofoon)
Timmermans Lieve
Torrekens Annick (majoret)
Torrekens Roger (klarinet)
Van Cauteren Leen (majoret, klarinet)
Van Cauteren Marc (bestuur)
Van Cutsem Victor
Van Damme Georges (bestuur, bombardon)
Van Damme Gerard (bugel)
Van Damme Gina (majoret)
Van Damme Guy (sax tenor)
Van Damme Hugo (trompet, trombone, bugel)
Van Damme Jaak (sax bariton)
Van Damme Paul (bugel)
Van De Meersche Hilde (majoret)
Van de Perre (bugel)
Van De Perre ? (trompet)
Van de Perre Alfons (klaroen)

Van De Perre Aloïs (trombone, grote trom)
Van De Perre Amandus (piston)
Van De Perre An (majoret)
Van de Perre André
Van De Perre August (alto)
Van De Perre August (piston)
Van de Perre Carine (majoret)
Van de Perre Carine (majoret)
Van De Perre Eli (tuba)
Van De Perre Elizabeth (klarinet)
Van De Perre Frans (bugel)
Van De Perre Frans (klarinet)
Van De Perre Gerard (tuba)
Van de Perre Ghislain (?)
Van De Perre Gilbert (trompet)
Van De Perre Gustaaf (klaroen, trompet, bugel?)
Van De Perre Herman (trombone)
Van De Perre Hilde (majoret)
Van De Perre Jerôme (tuba, alto)
Van de Perre Jozef (trombone)
Van De Perre Leo (bugel, bestuur)
Van De Perre Lieve (majoret)
Van De Perre Marleen (majoret)
Van de Perre Martine (majoret)
Van De Perre Michel (bas-tuba)
Van de Perre René (trompet)
Van De Perre Robert (alto)
Van de Perre Willy (bestuur)
Van Den Borre Marc (tuba)
Van Den Brande Daniel (trompet, klaroen)
Van Den Eynde Guy
Van Den Neuker Diane (majoret)
Van Den Spiegel Achiel (bestuur)
Van Den Spiegel Dirk (bugel)
Van Den Spiegel Lutgart (majoret)
Van den Spiegel Marleen (majoret)
Van Den Spiegel Martine (majoret)
Van Den Spiegel Urbain (bestuur)
Van Der Donck Achiel (klaroen)
Van Der Donck Alfons (klaroen)
Van Der Gucht Chantal (majoret)
Van Der Meersch Christel (majoret)
Van Der Meersch Hilde (majoret)
Van Der Meulen Jozef (bugel)
Van Der Niepen Richard (vaandeldrager)
Van Der Perre Cyriel (kleine trom)
Van Der Perre Gerard (bestuur)
Van Der Perre Maurice (trombone)
Van Der Poorten Leon
Van Der Poorten Luc (bugel)
Van Der Poorten Rudy
Van Der Poorten Marijke (majoret)
Van der Speeten Frans (grote trom)
Van Der Speeten Jan (bugel)
Van Der Speeten Jan (klarinet)
Van Der Speeten Omer (bugel)
Van Der Speeten Paul (bestuur)
Van Der Speeten Stefaan (bugel)
Van Der Speeten Wim
Van Der Taelen Laurent
Van der Veken Kamiel (bombardon)
Van Driessche Fernand (sax tenor)
Van Driessche Urbain (dirigent)
Van Droogenbroeck Freddy (saxofoon)

Van Droogenbroeck Raymond (trompet)
Van Droogenbroeck Tom
Van Eeckhout Albert (piston)
Van Eeckhout Freddy (klarinet)
Van Eeckhout Freya
Van Esbroeck Tom (trompet)
Van Esbroeck Wim (bugel)
Van Holsbeek Anne (majoret)
Van Holsbeek Henri (bugel)
Van Holsbeek Petrus (bugel)
Van Holsbeek Philibert (bugel)
Van Imp Eddy (basgitaar)
Van Imp Jo (slagwerk)
Van Imp Leen (klarinet)
Van Imp Ronny (dirigent)
Van Impe Betty (majoret)
Van Isterdael Ann (majoret)
Van Isterdael Frans (cornet)
Van Isterdael Lieve (majoret)
Van Isterdael Livinus (trombone)
Van Isterdael Marianne (majoret)
Van Isterdael Raymond (klaroen)
Van Isterdael Wilfried (trompet)
Van Laeren August (bugel)
Van Laeren Dirk (slagwerk)
Van Laeren Leo (trombone)
Van Laeren Remi (vlag)
Van Laeren Rita (majoret)
Van Londerzele Philemon
Van Lul Nathalie (saxofoon)
Van Mulder Lutgarde (majoret)
Van Nerom Edmond (tuba)
Van Nerom Frans (trompet)
Van Nerom Gerard (trombone)
Van Saene Ann (majoret)
Van Schuerbeeck Hilde (majoret)
Van Schuerbeek Leslie (majoret)
Van Snick Frans (piston)
Van Snick Marie-Louise (majoret)
Van Snick Willy (trompet)
Van Tricht An (majoret)
Van Tricht Hilde (majoret)
Van Tricht Omer (tuba)
Van Trimpont Jean-Pierre (bestuur)
Van Vaerenbergh August (bariton)
Van Vaerenbergh Benoit (trombone, tuba)
Van Vaerenbergh Bernard (bariton, grote trom)
Vannoorden Catherine (klarinet)
Veirman Carine (majoret)
Veirman Cathy (majoret)
Veirman Els (majoret)
Veirman Nadine (majoret)
Vernaillen Achiel (bugel)
Vernaillen Albert (bugel, klaroen)
Vernaillen Albert (Van Der Perre) (bugel)
Vernaillen Alfons (bugel)
Vernaillen Alfred (bugel)
Vernaillen Bart (slagwerk)
Vernaillen Camille (trompet)
Vernaillen Cyriel (bugel)
Vernaillen Danny (trompet)
Vernaillen Eduard (bugel, vaandeldrager)
Vernaillen Els (klarinet)
Vernaillen Els (majoret)
Vernaillen Eric (gitaar)
Vernaillen Erica (klarinet)
Vernaillen Etienne (bestuur, trompet)
Vernaillen Francisca (klarinet)
Vernaillen Francisca (majoret)
Vernaillen Frans (bugel)
Vernaillen Frans (suisse) (trombone)

Vernaillen Georges (klaroen)
Vernaillen Guido (bugel)
Vernaillen Gustaaf (bugel)
Vernaillen Gustaaf (piston)
Vernaillen Henri (bugel)
Vernaillen Hilde (klarinet)
Vernaillen Hugo (trompet)
Vernaillen Johanna (klarinet)
Vernaillen Joris (trompet)
Vernaillen Jozef (bugel)
Vernaillen Katrien (fluit)
Vernaillen Katrien (majoret)
Vernaillen Koen (sax alto)
Vernaillen Kristoff (trombone)
Vernaillen Leo (bugel)
Vernaillen Leo (bugel, tuba)
Vernaillen Marcel (bariton)
Vernaillen Martine (majoret)
Vernaillen Maurits (klaroen, bariton)
Vernaillen Michel (bestuur, trombone)
Vernaillen Myriam (majoret)
Vernaillen Paul
Vernaillen Paul (bugel)
Vernaillen Petrus (bariton)
Vernaillen Petrus (bugel)
Vernaillen Petrus (trompet, bugel) = Pïeëken
Vernaillen Philippe (trompet)
Vernaillen Prisca (klarinet)
Vernaillen Prisca (majoret)
Vernaillen Robert (bugel)
Vernaillen Rudolf
Vernaillen Sofie (klarinet)
Vernaillen Sofie (majoret, klarinet)
Vernaillen Sofie (majoret)
Vernaillen Walter (orgel)
Vernaillen Werner (bestuur)
Vernaillen Wim (sax alto)
Vijverman Annick (majoret)
Vijverman Marleen(majoret)
Vincent Leonce (secretaris-schatbewaarder)
Vleeschouwer Cyriel (bugel)
Wauters Edmond (tuba)
Wauters Felix (bugel)
Wauters Gustaaf (bugel)
Wauters Leen (fluit)
Wittenberg Johnny

ERELEDEN van de Heemkring - werkjaar 2010

Onze hartelijke dank gaat naar de ereleden die dit jaar opnieuw een inspanning leverden om de werking van de Heemkring te steunen. Het is voor ons een echte aanmoediging!

Van der Perre Christiane, Okegem

Timmermans Paul, Gent

Buydens-Moeremans, Okegem
De Vos Rudy - Matthijs, Okegem
Van Isterdael Walter, St.-Kat.-Lombeek
Vernaillen Rita, Ninove

De Dobbeleer, Okegem
Van der Speeten Maria, Dilbeek
Van Eeckhout Willy, Ninove
Van Snick Roger, Ninove-Meerbeke
Vernaillen-Gies, Affligem

De Roeck Rudy, Roosdaal
Pijcke Jeannine, Okegem
Van Isterdael Jan, Okegem
Van Snick Gilbert, Okegem

Vernaillen Joris, Okegem
Vernaillen Piet , Okegem

Asscherickx Guido, Denderleeuw
Bayens Odilon, De Pinte
Boriau Albert, Okegem
Buydens Herman, Okegem
De Bodt Chris, Okegem
De Deyn Jan, Kruibeke
De Deyn Suzanne, Okegem
De Kimpe Willy, Okegem
De Leeneer Celestina, Okegem
De Roeck Frieda, Dworp
De Smedt-Van Isterdael
Dhooge Luc - Wittenberg, Drongen-Gent
Eylenbosch Cyriel - Bayens, Okegem

Gies Jan - Van Der Veken, Brugge
Herssens Oscar, Ninove
Praet - Van de Perre, Okegem
Schietecatte Marie-José, Ninove
Servranckx Luc - Van Isterdael, Okegem
Sonck Steven, Iddergem
Strubbe Neron - Hellinckx, Ninove
Van den Broeck Freddy - Pauwels, Okegem
Van Eeckhout Freddy, Okegem
Van Isterdael Norma- Van den Houwe, Ninove
Van Laeren Maria, Jette
Van Snick E. - Ooghe, Ninove
Vernaillen Achiel - Van den Spiegel, Okegem
Vernaillen Dirk - Vanantwerpen, Nazareth

Hellinckx - Van de Velde, Okegem

Agneessens Willem, Antwerpen
Allaert - Asscherickx G., Kortrijk
Appelmans Victor, Okegem
Ardans Jan, Okegem
Becqé G., Okegem
Beeckman M. - Neukermans, Okegem
De Boitseleer Willy, Okegem
De Brabanter-Cobbaert, Okegem
De Bruyn Florent, Denderleeuw
De Bruyn Omer, Aalst-Erembodegem
De Clus Jacques, Okegem
De Coster Paul, Ninove
De Kegel Jan, Okegem
De Leeuw Jean, Okegem
De Mecheleer, Denderleeuw
De Ridder Marcel, Denderleeuw
De Roeck Gisella, Ninove
De Roeck Hugo, St.-Kwintens-Lennik
De Roose Marcel, Ninove
De Saeger Christiane, Okegem
De Strycker Desiré, Okegem
Debaut Gilbert, Okegem

Delagey Godelieve -Van De Perre, Okegem
Delagey Paula, Okegem
Fonteyn Herman - Broeckaert, Roosdaal
Foubert - Ancaer Elisabeth, Okegem
Fouquet H., Okegem
Geeroms Wilfried, Okegem
Ghijsels J.P. , Liedekerke
Gies Cyriel, Brakel
Gies Etienne - Baeyens, St.-Kat.-Lombeek
Gies Lutgarde, Dilbeek
Goubert Marc, Okegem
Grijseels Roger, Ninove
Helpers Gilbert, Okegem
Helpers Jozef, Denderleeuw
Hitchinson H. , Ninove
Impens-Hendrickx , Okegem
Janssens Josephine, Okegem
Janssens Roger, Ukkel-Brussel
Keymeulen E. , Okegem
Ledegem André - Wouters, Okegem
Meert Freddy - De Clerck, Okegem
Minner Alfons, Okegem
Moens - Bayens, Iddergem
Potloot Liliane, Okegem
Renders Gustaaf - Montens, Okegem
Reynaert Georges, Okegem
Ronsijn P. , Okegem
Servrancks Bart, Tollembeek
Servranckx André , Okegem
Servranckx J. - Van de Perre, Okegem
Van Brempt – Van Nerom, Ninove
Van Cauteren Marc, Okegem
Van De Perre Lutgarde, Ninove
Van De Perre Rudolf, Affligem
Van De Velde Odila, Liedekerke
Van Den Borre Marc, Gent
Van Den Bossche Simone, Okegem
Van Den Spiegel - Van Damme Yolande, Okegem

Van Den Spiegel Georges, Okegem
Van Der Donck Jozef, Ninove
Van der Straeten Simonne, Okegem
Van Eeckhout-Ronsijn , Okegem
Van Herrweghen Herman, Roosdaal
Van Isterdael Luc, Okegem
Van Oudenhove Fernand, Ninove
Van Snick Michel, Ninove
Van Stappen Tomas, Okegem
Van Tricht Herman, Okegem
Veirman - Montens, Okegem
Veirman - Van der Donck, Okegem
Vernaillen Danny, Okegem
Vernaillen Jozef, Ninove
Vernaillen Michel, Okegem
Vernaillen P. - Van Isterdael, Okegem
Vernaillen Werner, Okegem
Vetsuypens Gertrude, Okegem
Vrije Basisschool - Beeckman, Okegem
Wouters Rosa - Lambrechts, Okegem
Zuster Van Der Speeten, Ninove

E.H. Callebaut Alfons, Okegem
Chiau Henri, Okegem
Vercruysse J., Okegem
Vernaillen Paul, Okegem

In het vorige nummer kon u reeds lezen dat de Heemkring nu een eigen website heeft. Je kan deze gemakkelijk bereiken via www.heemkringokegem.net.

INHOUD

Van katholieke straatfanfare naar moderne muziekharmonie
De historiek van *Eendracht is Macht* (1945-2010) 77

Patrick Praet

Ereleden 2010 114